

**Govor zamjenice predsjedavajućeg Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH
Dušanke Majkić na Evropskoj konferenciji predsjednika parlamenata u okviru teme
"Nacionalni parlamenti i međunarodno pravo ljudskih prava – provođenje principa
nediskriminacije"**

Kipar, 12. juni 2010.

"Poštovane dame i gospodo,

Dozvolite mi da kažem nekoliko riječi o presudi Evropskog suda za ljudska prava u slučaju Sejdić i Finci protiv BiH, koja se pominje u materijalima konferencije.

Presuda u predmetu „Sejdić i Finci protiv BiH“ zasigurno predstavlja jednu od presuda Evropskog suda za ljudska prava koja je privukla izuzetnu pažnju kako stručne, tako i šire javnosti u i van BiH, za šta postoji čitav niz razloga, od kojih treba posebno izdvojiti nekoliko:

- Radi se o prvom predmetu u praksi Suda koji se odnosi na opštu zabranu diskriminacije sadržanu u članu 1. Protokola br.12;
- Riječ je o predmetu koji zadire u suštinu unutrašnjeg uređenja BiH, odnosno strukturu države stvorene u Dejtonu, koja počiva na hipersenzibilnom mehanizmu balansa nacionalnih interesa tri konstitutivna naroda u BiH;
- Činjenicu da je Protokol br.12, čiji prvi član sadrži opštu zabranu diskriminacije a na koju se aplikanti u ovom predmetu i pozivaju, ratifikovalo svega sedamnaest država članica Savjeta Evrope, dok je njih trideset odlučilo da to, s obzirom na moguće posljedice ratifikacije, ne učini;

Podnosioci predavki u ovom predmetu su po nacionalnosti Rom i Jevrej, a suštinu predavki podnesenih u julu i avgustu 2006.god. predstavljala je njihova tvrdnja da je Ustavom BiH i Izbornim zakonom BiH iz 2001. god. uskraćeno pravo da se kandiduju za poziciju člana Predsjedništva BiH i da postanu članovi Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH isključivo zbog njihove etničke pripadnosti, što, po njihovom viđenju, predstavlja diskriminaciju, odnosno povredu člana 14. Konvencije u odnosu na član 3 Protokola 1 za članstvo u Domu naroda, te povredu člana 1 Protokola

br.12 u odnosu na odredbe o sastavu Predsjedništva BiH.

Danas, četrnaest godina nakon završetka rata, u BiH ne postoji zajednički jedinstven pristup eventualnim ustavnim promjenama. Ne postoji ni jedinstven pristup implementaciji ove presude.

Savjet ministara BiH, kao predstavnik izvršne vlasti na nivou BiH formirao je Radnu grupu za provođenje Akcionog plana za izvršenje presude Evropskog suda koja broji 13 članova (predstavnicima oba doma Parlamentarne skupštine BiH, tri ministra iz Savjeta ministara, koja treba biti dopunjena predstavnicima eksperata iz oblasti ustavnog prava i NGO). Zadatak Radne grupe je da sačini prijedlog ustavnih amandmana kao i prijedlog izmjena Izbornog zakona BiH.

S obzirom da je 2010. god. godina opštih izbora u BiH, za očekivati je da će se taj posao nastaviti nakon konstituisanja vlasti poslije oktobarskih izbora.

Hoće li se uspjeti postići dogovor o implementacije presude, ostaje kao ozbiljan i težak zadatak koje domaći političari trebaju riješiti. Važno je istaći da postoji apsolutni konsenzus da to treba uraditi, iako ne postoji jedinstven stav na koji način.

Delegacija Bosne i Hercegovine danas prisustvuje ovoj konferenciji sa obaveznim vizama u našim pasošima.

Želim da vam prenesem očekivanja svih građana naše zemlje da će bezvizni režim za naše građane uslijediti u najkraćem roku. Ne zato što mi to molimo nego zato što smo mi to zaslužili ispunjavanjem postavljenih uslova“ (kraj)